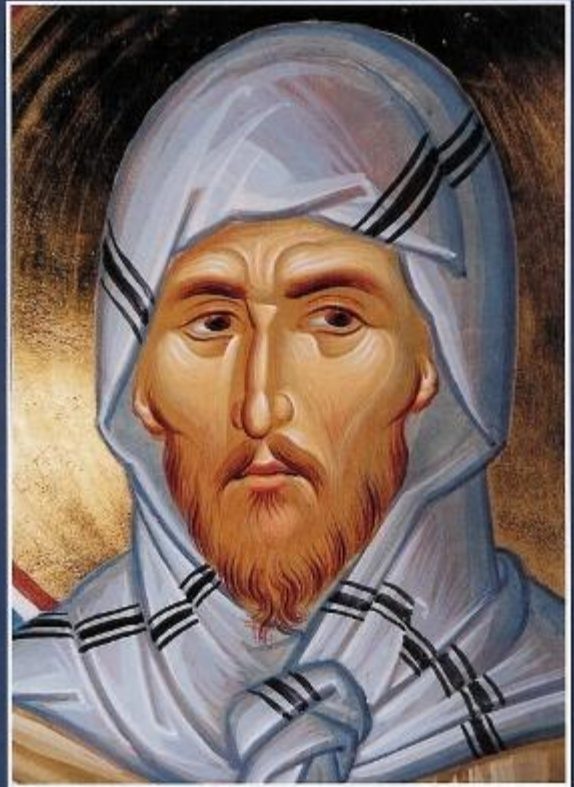

Ukrainian Orthodox Church of Canada
Українська Православна Церква в Канаді
L'Église orthodoxe ukrainienne du Canada

[Home Page](#) | [Listing of Articles](#)

Преподобний Єфрем
Сирін
Venerable Ephraim the
Syrian

Fr. Ihor Kutash - о. Ігор Куташ
kutash@unicorne.org

**«Увійди в себе самого, живи в своєму
серці бо ж Бог живе там.»**

Підчас Св. Великого Посту ми часто чули ім'я Св. Єфрема Сиріна, бо ж це він, натхненням Св. Духа, дав нам цю Молитву, яку говоримо щодня у цю пору Церковного Року:

Господи й Владико життя мого! Духа лінивства, безнадійности, владолюбства й пустомовства не дай мені (*доземний поклін*).

Духа ж чистоти, покори, терпеливості й любові дай мені, рабу Твоєму (рабі Твоїй) (*доземний поклін*).

Так, Господи Царю! Дай мені бачити провини мої і не осуджувати брата мого (чи сестру мою), бо Ти благословенний на віки віків. Амінь

**“Enter into yourself, dwell within your heart,
for God is there.”**

During the Great Fast we have often heard the name of Saint Ephraim the Syrian for it was he who, by the inspiration of the Holy Spirit gave us this prayer which we pray each day at this time:

O Lord and Master of my life!
Take from me the spirit of sloth,
faint-heartedness, lust of power, and idle talk.

But give rather the spirit of chastity,
humility, patience, and love to Thy servant.

Yea, Lord and King! Grant me to see my own errors
and not to judge my brother (or my sister),

(доземний поклін).

Пам'ять Преподобного Єфрема Сиріна особливо святкуємо 10-го лютого (28-го січня на юліанському календарі). Він народився около 306 р. в м. Нізібіс (сьогодні це турецьке місто Нусайбін не далеко від границі Сирії). Його батьки були вбогі землероби. Сам Єфрем був бурхливим та скоро гнівався отож і було багато бійок та необдуманих вчинків. А також було в нього багато сумнівів про Бога. Одного дня його несправедливо заприторили наче б то він украв овечку. У тюрмі йому приснився сон, і якому почув голос, який закликав його до покаяння. Скоро після цього його звільнили і він вирішив послухатися цього голосу.

Отож він подався у гори і прилучився до пустельників, що там жили. Став він учнем Преп. Якова Нізібійського (поминаємо його 13-го січня, тобто 26-го січня за григоріанським календарем), який був відданим аскетом. Під його проводом юнак став смиренным і покірним монахом. Яків довірив йому проповідувати та вчити і навіть взяв його з собою на Перший Вселенський Собор, який відбувся в м. Нікеї в р. 325, і проголосив, що наш Господь Ісус Христос дійсно Бог втілений (Син, Друга Особа Пресвятої Тройці). Після упокоєння Якова і впадку Нізібісу персянинам, Єфрем мусів покинути місто і нарешті поселився в м. Едесі (сьогодні місто Санлюрфа і Туреччині).

Єфрем поєднував свої подвиги аскета з дослідями Св. Писання. Він ділився тим, чого так здобував будучи обдарованим вчителем словом усним та писаним. Він також поборював єресь Арія, які твердили, що Ісус – не Бог а тільки перший із Божого творіння. Написав коментар на П'ятикнижжя Мойсея сирійською мовою, як також багато молитов та співів. Ми вже згадували Молитву Св. Єфрема Сиріна: «Господи і Владико життя мого...», яку часто повторюємо щодня в часі Великого Посту. Вона закликає Християн задумуватися і перемінюватися. Багато його творів стали частиною православних молитов та Богослужінь.

Св. Єфрем Сирін – неперевершений муж молитви. Хоч писав він по-сирійському

for Thou art blessed unto ages of ages. Amen.

St. Ephraim is particularly commemorated on February 10 (which is January 28 according to the Julian Calendar). He was born about 306 in the city of Nisibis (today the Turkish town of Nusaybin on the border of Syria). His parents were poor farmers. He was quick-tempered and impetuous and often fought and acted thoughtlessly. His faith was also mingled with profound doubts. One day he was wrongfully accused of stealing a sheep and was imprisoned. While there, in a dream he heard a voice calling him to repent. Shortly thereafter he was acquitted of the charge and proceeded to heed the call he had heard.

This took the form of flight to the mountains to join the hermits. He became a disciple of St. James of Nisibis (commemorated on January 13 Julian – which is January 26 Gregorian), a devoted ascetic. Under his guidance the young man became a humble and contrite monk. James entrusted him with preaching and teaching and even took him along to the First Ecumenical Council held at Nicea in the year 325, which proclaimed that Our Lord Jesus was indeed God incarnate (the Son, Second Person of the Trinity). After James' repose and the fall of Nisibis to the Persians, Ephraim had to go to leave the city and eventually settled in Edessa (modern Sanliurfa in Turkey).

Ephraim combined his asceticism with continual study of the Holy Scriptures. He shared what he learned as a gifted teacher both in both the spoken and written word. He also denounced the Arian heresy which claimed that Jesus was not divine but merely the foremost of God's creatures. He wrote a Syriac commentary on the Five Books of Moses (the Pentateuch) as well as prayers and hymns. We have already mentioned St. Ephraim's Prayer of Repentance, "O Lord and Master of my life...", which is recited many times daily during Great Lent, summoning Christians to mindfulness and transformation. Many other works have become a part of Orthodox prayers and liturgies.

St. Ephraim the Syrian is a man of prayer par excellence. Although he wrote in Syriac his works were very quickly translated into Greek

Його твори скоро переклали на мови грецьку та вірменську, а переклади на латинську та слов'янську зробили з тексту грецького. Він учив, що ціль людського життя – єднання з Богом і здобування божественної благодаті. Він писав: «Якщо Син Божий у тобі, то Його Царство також – у тобі. Царство Боже отожд у тобі, грішному. Увійди в себе самого, пильно шукай і без труду знайдеш його. На зовні тебе – смерть, а двері до неї - гріх. Увійди в себе самого, живи в своєму серці бо ж Бог живе там.»

Радості не треба чекати тільки після смерті: зараз тут можна пізнати Божу любов змагаючись за духовним вдосконаленням. Єфрем учить, що людина може «вирости крила тут на землі і злітати вгору до височин» і там бачити трішки Божої Слави. Наскільки людина любить Бога. До тієї міри вона повністю задовольняється Божою любов'ю. Іншими словами, коли людина очищує себе і здобуває благодать Духа Святого, вона може ще тут на землі посмакувати насолоді Царства Божого. Вічне життя виростає, як насіння в Християнові через його зусилля, труди та змагання, за натхненням та допомогою Духа Святого.

А покаяння не тільки приносить зовнішнє оправдання чи прощення гріхів, а таки їх знищує цілковито. Сльози покаяння змивають і спалюють гріх і перетворюють людську природу. Через покаяння, пише Св. Єфрем: «Ти, о грішнику, перепливаєш [море життя]; ти воскрешаєш себе з мертвих».

Св.Єфрем каже нам: «Браття, займаймося діяльністю тиші, посту, Молитов та сліз; збираймося до купи в Церкві; працюймо своїми руками; розмовляймо про Святих Отців; будьмо послухними істині; і слухаймо Святи Писання; щоб наші уми не стали безплідними (і не вирощували тернину злих помислів)». Це – добра порада в часі, коли ми завершуємо мандрівку Великого Посту і наближаємося до Світлого Празника Воскресення Господнього. Св.Єфрем продовжує: «І безумовно робимо себе гідними учасниками Божественних і пречистих Тайн, щоб наша душа очистилась від помислів невіри й нечистоти, і щоб Господь пробував у

and Armenian and translations into Latin and Slavonic were made from the Greek text. He taught that the goal of life is communion with God and the acquisition of divine grace. He wrote: "If the Son of God is within you, then His Kingdom is also within you. Thus, the Kingdom of God is within you, a sinner. Enter into yourself, search diligently and without toil you shall find it. Outside of you is death, and the door to it is sin. Enter into yourself, dwell within your heart, for God is there."

Joy is not something to be awaited in the after-life: here and now it is possible to know God's love by striving for spiritual perfection. Ephraim teaches that one can "grow himself wings upon the earth and soar up into the heights" to glimpse there the Glory of God. To whatever extent one loves God, one is, by God's love, satisfied fully. In other words, as one purifies oneself and attains the grace of the Holy Spirit one can, while still here on earth, have a foretaste of the Kingdom of Heaven. Eternal life grows like a seed within the Christian by his efforts, toils and struggles inspired and aided by the Holy Spirit.

As for repentance, it produces not merely an external exoneration or justification of one's sins, but actually obliterates them. Tears of repentance wash and burn away the sin and transfigure human nature. In the font of repentance, writes St. Ephraim: "you sail yourself across, O sinner, you resurrect yourself from the dead."

In the words of St. Ephraim: "Brethren, let us practice stillness, fasting, prayers and tears; gather together in the Church; work with our hands; speak about the Holy Fathers; be obedient to the truth; and listen to the divine Scriptures; so that our minds do not become barren (and sprout the thorns of evil thoughts)". Good counsel as we complete the journey of the Great Fast and approach the bright Feast of the Lord's Resurrection. St. Ephraim goes on: "And let us certainly make ourselves worthy of partaking of the divine and immaculate Mysteries, so that our soul may be purified from thoughts of unbelief and impurity, and so that the Lord will dwell within us and deliver us from the evil one".

After ten years residence in Edessa, St. Ephraim reposed as he ministered to the victims

нас і визволяв нас від лукавого».

Після 10 років проживання в Едесі, Св. Єфрем упокоївся доглядаючи жертв чуми, яка нівечила місто. Через його сильне заступництво, нехай дасть він нам силу зростати в радості та спокою через щире покаяння – постійне навернення до Бога і Його досконалого шляху.

of a plague that was devastating the city. May he, by his powerful intercession, help us to grow in joy and peace through heartfelt repentance – turning ever more and more to God and His perfect ways.